ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen Yıl 12, sayı 16 (158)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 15 Ağustos 1985

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

DEMOKRATİK TÜRKİYE
DAHA GÜÇLÜ TKP !

25 milyarlık dış borcun sonucu:

SİA-AMERİKA'YA KÖLELİK ANLAŞMASI

Evren-Özal ikilisi uzun bir süreden beri ABD emperyalistleri ile 12 Eylül 1980 devirmesinin ilk günlerinde imzalanan Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması-SİA'nın yenilenmesi için görüşmeler yürütüyorlar. Basında yer alan haberler, diktatörlüğün ABD'ye çoktan yeni ödünler vermiş olduğunu doğruluyor. Madem ki ödünler verilmiştir, basındaki tartışmalar ne anlama geliyor? Bunlar yeni ödünler karşılığında "alınan yardım ve kredi"lerin yetersiz olduğu üzerinde odaklaşıyor.

Aynı günlerde Uluslararası Para Fonu (IMF) ile hükümet arasında Nisan ayında ertelenen görüşmelerin ön hazırlıkları yapılıyor. Eylül ayının ilk haftasında IMF heyetinin Ankara'ya gelmesi bekleniyor. Bilindiği gibi Nisan ayında IMF ile görüşmeler sonunda yeni bir Stand-by anlaşması yapılmamış, Özal hükümeti IMF'nin istekleri doğrultusunda sanki bir Stand-by anlaşması varmış gibi davranacağını açıklamıştı. Nisan ayında yapılan görüşmelerde IMF heyetinin özellikle vurguladığı konu, giderek yükselen dış borçların düzenli ödenmesi konusu olmuş, uygulanan ekonomik politikada ortaya çıkan IMF açısından sakıncalı kimi sonuçların ve gecikmelerin bu borç ödemelerini aksatabileceği kaygısı dile getirilmişti. IMF heyeti Nisan görüşmelerinde Özal hükümetine KİT'lerin satışına ilişkin hazırlıkların hızlandırılması için de direktif vermişti. Şimdi Eylül görüşmelerinde yine aynı konuların gündeme geleceği, hükümetin dış borç ödemelerinde sadakatini ve KİT'lerle ilgili satış işlemlerinin başlatılmış olmasını göstererek yeni bir Stand-by anlaşması imzalanmasını isteyeceği anlaşılıyor.

Gerek ABD yetkilileri ile sürdürülen SİA'nın yenilenmesi görüşmeleri, gerekse IMF ile hazırlıkları süren Eylül görüşmeleri iki açıdan Türkiye'nin bağımlılığını perçinlemeye yöneliktir. Bu görüşmeler, ülkemizi dış borçlar ve silahlanma tuzağına birbiriyle bağlantılı olarak sürüklüyor. Geçen dönem IMF ile görüşmelerin Stand-by anlaşması imzalanmaksızın sona ermesi yine o günlerde gündemde olan SİA görüşmelerinde ABD dayatmalarının etkili olabilmesi amacını güdüyordu. Şimdi

Arkası 6. sayfada

TKP halkımızın bilinci ve namusudur

Türkiye'nin en eski partisi, temelleri M.Suphi tarafından atılan Türkiye işçi sınıfının öncü kolu TKP 10 Eylül'de 65. kuruluş yıldönümünü kutlayacak. Bu, ülkemizde hiçbir siyasal örgütün erişemediği büyük bir onurdur. 63 yılı gizlilikte, tam 65 yıl boyunca en amansız koğuşturma, kanlı baskı ve kaba iftira ortamında, en keskin tarihsel dönemeçlerde, en karmaşık ulusal ve uluslararası olaylar karşısında kendi ideallerini böylesine ödünsüz ve aralıksız koruyabilen, her durumda işçilerin, halkın çıkarlarına sarsılmazcasına bağlı kalabilen bir başka parti ülkemizin tarihine yazılmamıştır.

Atalarının böyle bir parti yarattığını düşünen her bilinçli Türk işçisi, Kürt işçisi, Türkiyeli her emekçi Türk olmaktan, Kürt olmaktan, Türkiyeli olmaktan büyük bir ulusal gurur duymaktadır. TKP ülkemizde bütün ezilenlerin, kadın, erkek çalışan insanların bilinci ve namusudur. O nedenle 65. kuruluş yılında tüm komünistler, TKP'nin sıralarında yeralmaktan haklı bir kıvanç duyuyor, aynı zamanda omuzlarındaki ağır tarihsel sorumlulukların bilinciyle partiyi daha da güçlendirmek, onu işçi sınıfının hizmetinde zafere ulaştırmak

Arkası 7. sayfada

YOLDAŞÇA GÖRÜŞME

Bulgar Komünist Partisi MK'nin davetlisi olarak Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nde bulunan TKP Genel Sekreteri Haydar Kutlu ile Bulgar KP Genel Sekreteri TODOR JİVKOV arasında Temmuz sonunda sıcak dostluk, yoldaşlık ve karşılıklı anlayış havasında geçen bir görüşme yapıldı. Toplantı sırasında her iki partinin MK Genel Sekreterleri uluslararası ve bölgedeki durum üzerine görüş değiştokuşunda bulundular. Özellikle Balkanların atomsuz bölge ilan edilmesi ve Türkiye ile B.H.C. arasında iyi komşuluk ve karşılıklı işbirliği ilişkilerinin geliştirilmesinin önemi yolunda ortak görüşlerini açıkladılar. Her iki parti arasındaki Marksizm-Leninizm ve Proleter Enternasyonalizmi temelindeki tarihsel kardeşçe bağların ve ilişkilerin bundan öte daha da güçlendirilmesi yolunda kararlılıklarını belirttiler.

"Bir daha Hiroşimalar olmaması için" Nükleer silah denemeleri durdurulsun!

Milyonlarca insan "Bir daha Hiroşimalar olmasın" sloganıyla 40 yıl önceki nükleer felaketi lanetlerken, SBKP MK Genel Sekreteri Gorbaçov, 30 Temmuz 1985 günlü Pravda'da SSCB'nin tek yanlı olarak nükleer silah denemelerini durdurduğunu, eğer ABD aynı yönde karar alırsa, Sovyet tarafının bu moratoryumu devam ettireceğini açıkladı.

SSCB bundan önce de tek taraflı olarak Demokratik Alman Cumhuriyeti ve Çekoslavakya Sosyalist Cumhuriyeti topraklarına konumlandırılan Sovyet füzelerinin sayısını tek taraflı olarak durdurmuş (1985 Nisan), ilk nükleer vuruş yapmama kararını almış (1982), uzaya uydusavar silah yerleştirmeme kararını da (1983) tek taraflı ilan etmişti.

Şimdi bu son Sovyet barış girişimi Hiroşima ve Nagazaki'ye ABD'nin atom bombası atmasının 40. yılında tüm dünya barış güçlerinin içten desteğini kazanmıştır. Öte yandan, 40 yıl önce, Sovyet kızılordusu tarafından temel savaş gücü ezilen militarist Japonya'ya karşı fiilen bitmiş olan savaşı bitirmek için değil, yalnız ve yalnızca Amerikan gücünü kanıtlamak, dünya hegemonyası planlarını halklara nükleer şantaj yaparak gerçekleştirmek için atom silahını kullanan ABD, bu trajedinin yıldönümünde Sovyetler Birliği'nin diğer bütün önerilerini reddettiği gibi, nükleer silah denemelerini durdurma önerisini de reddetmiştir.

Bir tarafta, atom silahını hiç kimseye karşı kullanmamış olan, bu silahı olmayana karşı kullanmayacağını, atom silahı olana karşı ise ilk kullanan

Arkası 7. sayfada

PARTİMİZİN 65. KURULUŞ YILINDA: DEMOKRATİK TÜRKİYE, DAHA GÜÇLÜ TKP !

Doğumunun 80. yıldönümünde

ZEKİ BAŞTIMAR YOLDAŞI SAYGIYLA ANIYORUZ

Bu yıl 21 Ağustos, Türkiye Komünist Partisi'nin önderlerinden Yakup Demir (Zeki Baştımar) yoldaşın 80. doğum yıldönümüdür. Zeki Baştımar, partimizin Şefik Hüsnü yoldaştan sonraki önderidir.

Zeki Baştımar yoldaş, 21 Ağustos 1905' te Trabzon'un Sürmene ilçesinde doğdu. Türkiye'de Yüksek Öğretmen Okulu'nu bitirdi. Daha sonra Sovyetler Birliği'nde Yüksek Parti Okulu'ndan mezun oldu. 50 yıla yakın süre, Türkiye Komünist Partisi saflarında emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı kararlı bir savaşım yürüttü. Partinin Merkez Komitesi Birinci Sekreterliği de içinde, en sorumlu görevlerde bulundu. İkinci Dünya Savaşı sırasında faşizme ve vurgunculuğa karşı geniş cephe platformunun hazırlanmasında, Hitler ajanı gruplara, ırkçı-Turancı harekete karşı savaşımda aktif görev aldı. 1944 tutuklamalarında onbir ay hapis yattı.

Türkiye Gençler Derneği'nin, daha sonra Türk Barışseverler Cemiyeti'nin örgütlenmesi onun TKP'nin yönetiminde en sorumlu görevlerde bulunduğu sırada gerçekleşti. 1940'lı yıllarda çıkan Tan gazetesi, Yurt ve Dünya, Adımlar dergilerine büyük katkısı oldu. Parti politikası üzerine birçok yazı, makale ve broşür yazdı. Ayrıca başta Tolstoy'un Anna Karenina adlı yapıtı olmak üzere birçok Rus klasiğini dilimize kazandırdı.

1951-54 tutuklamalarında Sansaryan Hanı diye kara bir ün yapan İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün tabutluklarında iki yıl tutuldu, en ağır işkencelerden geçirildi. On yıl ağır hapis, 3 yıl 4 ay sürgün cezasına çarptırıldı.

ZEKİ BAŞTIMAR
(21.8.1905-18.11.1974)

Baştımar yoldaş, askeri mahkemede partimizin onurunu temiz tuttu. TKP'nin "kökünün dışarda" olduğunu önesüren askeri savcıya Baştımar yoldaş şu yanıtı veriyordu:

"Bizler bu memlekete tapu senetleriyle, hisse senetleriyle değil, akçaya çevrilmesine ve memleket dışına çıkarılmasına imkan olmayan maddi ve manevi varlıklarımızla, hayatımızın manasını teşkil eden her şeyimizle bağlıyız. Kökleri dışarda, yabancı bankalarda olan bizler değiliz."

Baştımar yoldaş, 1960'dan sonra cezaevinden çıktı. 1962'de parti yeniden bir yönetim organına kavuştu. Baştımar yoldaş burada görevli olarak dağınık komünist gruplarla parti yönetimi arasında bağlar kurulması için çalıştı.

Baştımar yoldaş, 18 Kasım 1974'te 69 yaşında dünyaya gözlerini yumdu.

TKP, en zor, karmaşık dönemlerde, hatta tüm parti yönetiminin tutuklandığı, derin bölünmelere uğradığı 1950 ve 1960'larda sesini duyurmasını bildi. TKP'nin yaşayan en eski üyelerinin, emektar komünistlerin Ocak 1985'te yayınlanan bildirisinde de belirtildiği gibi, o dönemde "komünistler, yüksek bir moralle, geleceğe iyimserlikle baktılar. Bu iyimserlik, TKP'nin bugün zorlukları aşması ve gelişmesiyle haklılık kazandı."

Türkiye Komünist Partisi; Mustafa Suphi, Ethem Nejat, Şefik Hüsnü, Salih Hacıoğlu, Zeki Baştımar, Reşat Fuat Baraner, Nazım Hikmet, İ.Bilen gibi işçi sınıfımızın, halkımızın en değerli evlatlarını yetiştirmiş bir parti olmakla gurur duyuyor.

Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi ilkelerini her zaman canla başla savunmuş olan Yakup Demir (Zeki Baştımar) yoldaşı, doğumunun 80., TKP'nin kuruluşunun 65. yılında saygı, sevgi ve coşkuyla anıyoruz.

YİĞİT BİR SAVAŞERİNİ YİTİRDİK

Sınıfının savaşeri, Petrol-İş Mersin Şube Başkanı, TKP'nin yiğit üyesi **Asım Özçetin** yakalandığı amansız hastalıktan kurtulmayarak 26 Temmuz 1985 günü aramızdan ayrıldı. Son nefesine kadar davasına, örgütüne ve halkına bağlı yaşayan bu yiğit işçi önderi, 2 Şubat 1945'de küçük bir esnaf çocuğu olarak doğduğu Ankara'da Kimya Sanat Okulu'nu bitirdi. 1962 ile 1975 yılları arasında sırasıyla Alpullu Şeker Fabrikası, Ankara MTA, Tarsus Ak-Çimento, Bossa ve Akdeniz Gübre Fabrikası'nda çalıştı. 1973'de Petrol-İş'in örgütlü olduğu Akdeniz Gübre Fabrikası'nda baştemsilci olan Asım Özçetin 2 yıl sonra sendikanın Mersin Şubesi İdari Sekreterliği'ne seçilerek profesyonel sendikacılığa başladı. 1978 yılında yapılan bir sonraki genel kurulda ise, işçilerin artan güveniyle Şube Başkanlığı'na seçildi. Sendikacılık yaşamı boyunca işçi haklarının ardıcıl savunucusu olarak ASA, Tarsus Mensucat Boyaları, Soda Sanayii, Akdeniz Gübre ve ATAŞ Rafinerisi grevlerinin örgütlenmesinde ve sürdürülmesinde en önemli görevleri büyük bir alçakgönüllülük ve sadakatle yerine getirdi.

12 Eylül 1980 sonrasında da işçi haklarının savunulması için tüm olanaklardan yararlandı. Ama 5 Mayıs 1981 günü eşi ile birlikte gözaltına alındı, eşiyle birlikte ağır işkencelerden geçirildi. Bu onurlu insan, tahliye edildiği 24 Eylül 1982'ye dek askeri ve sivil cezaevlerinde, o çetin koşullarda boyuneğmeden direndi. Tahliye olur olmaz işçilerin ısrarıyla sendikadaki görevine döndü. Üç ay sonra, Aralık 1982' de yapılan genel kurulda da, sıkıyönetimin zorbalıklarına, polisin baskı ve tehditlerine karşın, işçilerin oylarıyla yeniden sendika başkanlığına seçildi. Faşist yargıçlar, işçilerin iradesini mahkum edercesine bu yiğit işçi önderini Türkiye Komünist Partisi üyesi olduğu gerekçesiyle 14 yıl 2 ay hapisle cezalandırdılar. O, teslim olmayı reddetti. Bu sırada ilerlemiş olan hastalığını da tedavi ettirmek amacıyla yurtdışına çıktı. İsveç'te bir yandan tedavi olanaklarını değerlendiren Asım Özçetin tüm gücüyle işçi sınıfımızla ve halkımızla dayanışma hareketine katıldı. İsveç Parlamentosu'nda yapılan "Türkiye'de Demokrasi ve İnsan Hakları Konferansı"nın örgütlenmesinde de canla başla çalıştı.

O'nu aramızdan ayıran kanserin ilk belirtileri diktatörlüğün zindanlarında görülmüştü. Ama tedavisi için gerekenler yapılmadı. Faşist yetkililer, bu yılmaz işçi önderini böylece ölüme sürüklediler. Yaşamı boyunca işçi sınıfına ve onun örgütlü kavgasına sarsılmaz bağlılık, bu kavgada duyduğu yüksek sorumluluk, işkence tezgahında, zindanda ve politik göçmenlik koşullarında da onun en büyük dayanağı oldu.

ASIM ÖZÇETİN

Asım Özçetin son nefesine kadar TKP üyesi olmanın gereklerini yerine getirdi, kavgasıyla partisini onurunu daha da yükseltti.

12. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali

GENÇLİĞİN ÇAĞRISI: "ANTİEMPERYALİST DAYANIŞMA, BARIŞ, DOSTLUK!"

Beş kıtadan kara, sarı, beyaz milyonlarca gencin kalbi 27 Temmuz 3 Ağustos 1985 tarihleri arasında Sovyetler Birliği'nin Başkenti Moskova'da attı. Dünya gençliğinin en büyük, geleneksel forumu 12. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalı, emperyalist güçlerin, dünya gericiliğinin festival öncesinde ve sırasında yürüttükleri karşı propaganda ve provakasyon çabalarına karşın başarıyla yapıldı. "Antiemperyalist dayanışma, barış ve dostluk için" ana belgisi altında dünya barışının kalesi Sovyetler Birliği'nde yapılan 12. Festival, festival hareketinin tarihindeki en geniş katılımlı gerçekleştirildi. Başta ABD olmak üzere, FAC, İngiltere gibi emperyalist yönetimler, gençlerin festival öncesinde, ulusal düzeyde yürüttükleri hazırlık çalışmalarını baltalamaya, delegelerin Moskova'ya gidişlerini engellemeye çalıştılar. Festivale gidenleri festivali karalayıcı bildiri ve broşür yağmuruna tuttular. Bu çabalar gençlerin Moskova'ya akmasının önüne geçemedi. 157 ülke ve Batı Berlin'den liberal, demokrat, sosyal demokrat, sosyalist, komünist gençleri; hıristiyan, müslüman, budist ve ateist gençleri temsil eden 20 bini aşkın delegenin Moskova'da biraraya gelmesini engelleyemedi.

ПРАВДА

Орган Центрального Комитета КПСС

ЗАЯВЛЕНИЕ
Генерального секретаря ЦК КПСС
М. С. Горбачева

"Sovyetler Birliği'nin dünya gençliğine armağanı: Nükleer silah denemelerini durdurma kararı!"

100 bin kişilik Lenin stadyumunda görkemli bir törenle başlayan Festival'in açılışında bir konuşma yapan SBKP MK Genel Sekreteri M. Gorbaçov, gençlere "Siz festivale katılan genç kız ve erkekler insanlığın baharının, kendi halklarınızın ilerleme ve mutluluğunun canlı tımsalısınız" diye seslendi. M. Gorbaçov konuşmasında, bugün insanlığın önünde barışı koruyup güçlendirmekten daha önemli başka bir sorun olmadığını vurgulayarak, yarının sahibi olan gençlerin bu yakıcı sorun çevresinde birleşebileceklerine olan inancını dile getirdi.

Gerçekten de renkleri, dinleri, dilleri, dünya görüşleri farklı olan onbinlerce genç festival boyunca "nükleer bir felaketi önleme, dünya üzerinde kalıcı bir barışı sağlama "temel düşüncesi etrafında birleşti. 250'ye yakın politik, kültürel ve sportif etkinlik içinde birbirlerini daha yakından tanıma, kendi ulusal kültürlerini, savaşımlarını birbirlerine tanıtma olanağı bulan 20 bini aşkın delege, barış içinde yaşanası bir geleceği bugünden birlikte kurmanın olanaklı olduğunu gördüler ve gösterdiler.

Beş bin genç delege 15 politik merkezde düzenlenen tartışma ve yuvarlak masa toplantılarında, forumlarda, ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeyde kendilerini doğrudan ilgilendiren sosyal, ekonomik ve politik gelişmeler üzerine geldikleri ülkelerde temsil ettikleri kesimlerin görüşlerini özgürce ortaya koydu. Gençler özgürce tartıştılar, deneyim alışverişinde bulundular. Bu politik merkezlere bağlı olarak şu başlıklar altında beş merkezi miting düzenlendi: "Barış, nükleer savaşın önlenmesi, silahsızlanma", "Antiemperyalist dayanışma", "Ekonomik işbirliği, gelişme, Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen", "Güvenlik ve İşbirliği" ve "Hakları için gençler ve öğrenciler". Ayrıca "antiemperyalist dayanışma merkezi" nin çalışmaları sırasında ırkçılığa, yeni sömürgeciliğe, emperyalizmin karışme ve saldırılarına, faşist ve askersel diktatörlüklere karşı savaşım veren halklar, gençler ve öğrencilerle dayanışma için düzenlenen 50'nin üzerinde mitinge onbinlerce genç katıldı.

Hitler faşizmine karşı zaferin 40. ve Helsinki Avrupa Güvenlik ve İşbirliği anlaşmasının 10. yıldönümüne adanan, Hiroşima ve Nagazaki felaketinin 40. yılı için düzenlenen özel toplantılarda, binlerce genç, savaşı, emperyalizmin savaş kışkırtıcı politikasını lanetlerken, savaşı başlamadan önce durdurmanın olanaklarını görüştüler ve tüm dünya halklarını, güçlerini bu doğrultuda seferber etmeye çağırdılar. Festival sürerken SBKP MK Genel Sekreteri M. Gorbaçov'un Sovyetler Birliği'nin nükleer denemeleri tek yanlı olarak durdurduğunu açıklaması ve ABD'yi aynı tutumu almaya çağırması büyük coşkuyla karşılandı. Bu barışçı girişimi gençlik yılında ve festival sırasında Sovyetler Birliği'nin dünya gençliğine bir armağanı olarak niteleyen ayrımsız her görüşten delege, Sovyetler Birliği'nin silahsızlanma girişimlerini, yeryüzünden barışı kalıcılaştırma yolundaki sorumlu çabalarını desteklediklerini açıkla-

Arkası 5. sayfada

GENÇLİĞİN ÜLKESİ SSCB

12. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali için dünyanın dört bir köşesinden Moskova'ya gelen gençler sosyalizmin genç kuşaklara sunduklarını, Sovyet gençliğinin kazanımlarını yakından tanıma olanağını da buldular. Sovyet gençlerinin eğitim, çalışma ve yaşam koşullarını incelediler. Kendi içinde bulundukları koşullarla, Sovyet gençliğinin sosyal ekonomik ve politik kazanımlarını karşılaştıran kapitalist dünyanın ve bu arada Türkiye gençliğinin temsilcileri, gençliğe gelecek güvencesini yanlızca sosyalizmin verdiğini kendi gözleriyle gördüler.

Sovyet gençliğinin eğitim ve iş hakkı anayasal olarak güvence altına alınmış olmaktan öte, somut olarak yaşama geçirilmektedir. Sovyetler Birliği'nde orta öğrenim, mesleki öğrenim ve yüksek öğrenim kuruluşlarına girişte hiçbir ayrıcalık yoktur. İlkokuldan yüksekokula kadar her düzeydeki eğitim parasızdır. Yüksek öğrenim gören öğrencilerin ezici çoğunluğu devletten karşılıksız olarak burs alırlar (Sovyetler Birliği'nde yüksek öğrenim öğrencilerinin % 70'i devletten burs alır. Geri kalan öğrencilere de sendika ve toplumsal kuruluşlar maddi yardım yaparlar. Burslar öğrencinin her türlü gereksinimlerini karşılamaya yetecek miktardadır. Bu arada üstün başarı gösteren öğrencilerin aldıkları burslar % 15-25 daha fazladır). Ayrıca ders kitapları ve yardımcı kitaplar öğrencilere parasız olarak verilir. Tüm bunların yanısıra her öğrenci, öğrenci yurtlarından ve kamu taşıma araçlarından sembolik ücretler karşılığında yararlanabilir.

Tüm Sovyet gençlerinin eğitim hakkı gerekli maddi, ekonomik ve politik koşullarla güvence altına alınmıştır. Oysa eğitim hakkı anayasalarında yer alan pek çok kapitalist ülkede, bu arada bizim ülkemizde de herkes bu haktan yararlanamaz. Yararlanabilenler de farklı ölçülerde yararlanabilir. Özellikle yüksek öğrenim kurumlarının paralı olması, eğitim harçlarının emekçi bir ailenin gücünün çok üstünde belirlen-

Arkası 6. sayfada

DEVLET TERÖRÜ SÜRÜYOR

M.T.-S.Y.-Ş.K./ Mardin-Diyarbakır

Bir süreden beri yoğun olarak sürdürülen operasyonlar daha da yaygınlaştırıldı. Şimdi Hazro, Kulp ve Silvan başta olmak üzere Diyarbakır çevresinde tüm şiddetiyle sürüyor. "Teröristler aranıyor" gerekçesiyle Kulp ilçe merkezi 4 gün süreyle çember altında tutuldu. Giriş çıkış yasaklandı. "Teröristlere ekmek yardımı yapıyorsunuz" diye asılsız bir suç yükleyerek, Kulp'un tüm köylerinde halk ayırımsız sıra dayağından geçirildi. Tuzla köyüne yapılan baskını yöneten teğmen, Kürt köylülerinden getirip teslim etmeleri için üç isim saydı. "Bunları tanımıyoruz" diyen köylüleri yıldırmak amacıyla köyün tüm gençlerini ana-babalarının gözleri önünde falakaya yatırdı. Falakadan sonra Mümin Yıldız isimli gencin komaya girdiği öğrenildi.

Bu operasyonlar sonucu yalnız Kulp ve çevresinden 100'e yakın kişi tutuklandı. Tutuklamalara ek olarak kimi Kürt yurttaşlara bölgeyi terketmeleri emrediliyor. Emri yerine getirmeyenler tüm tutuklulara yapıldığı gibi ağır işkencelerden geçiriliyor.

Mardin'in İdil ve Midyat ilçelerinde de 18 Temmuz 1985 günü 48 saat süren sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Bu sırada gerçekleştirilen operasyonlarda sayılarını tam olarak öğrenemediğimiz çok sayıda insan tutuklandı. Bu insanların büyük çoğunluğunun akibeti hakkında ailelerine de hiçbir bilgi verilmiyor.

Açlıktan

Cemil Sözer/İzmir

Haziran ayında İzmir'in Hatay semtinde öğle saatlerinde 18-19 yaşlarında bir gencin baygınlık geçirerek düştüğünü gördüm. Çevrenin kolonya-sarımsak koklatma ve sert masaj tedavileriyle kendine gelen genç güçsüzce oturdu. Sarsıla sarsıla ağlamaya, ellerini, yumruklarını betona vurmaya başladı. İzleyenler "saralı" sanarak ellerini ve ayaklarını tutarak sakinleştirmeye çalıştılar. Bir süre daha ağladıktan sonra doğrulan ve 20 metre kadar giden genç, kaldırım taşları arasında her nasılsa yeşermiş olan bir otçuk kümesinin başına oturdu. Çevresindekilerin faltaşı gibi açılan gözlerine aldırmadan yeşil otları yemeye başladı. Duruma dayanamayan orta yaşlı bir hanım gence evinden nevale yetiştirirken, "Kahrolasıcılar! Gencecik çocuklar açlıktan sokaklardaki otları yemek zorunda kalırken, kendileri semiz domuzlar gibi şiştikçe yiyor, yedikçe şişiyorlar." diye yüksek sesle konuşuyordu.

Üç gündür boğazından bir lokma bile geçmediğini öğrendiğimiz bu gencin daha sonra ne olduğunu bilemiyorum. Kimbilir, belki de yine işsizlikten ve bunun sonucu olan açlıktan bunaldığı anların birinde sıcacık somuna elini uzatmışken "Hırsız var" diye bağıranlarca tutuklatılmış, devlet kasasından milyarları iç edenlere, kaçakçılara ellerini süremeyenlerce de taşduvarların arkasında yaşamaya mahkum edilmiştir. Belki de "artık bu yaşamın acılarına dayanılmaz" diyerek son zamanlarda iyice artan intiharlara bir yenisi daha eklenmiştir.

Seçim

Cemile Sel/Ağrı

Ağrı Eğitim Yüksek Okulu'nda öğrenciler sağır, kör, dilsiz ve günün 12 saati çalışan robotlar haline getiriliyor. Bir süre önce "Her öğrenci yurdunda bir temsilci seçilecek." diye bir karar duyuruldu. Okulumuzun demokrat, sol grupları birleşerek seçime tek bir ortak adayla katılmaya karar verdi. Faşistler ise okul yönetiminin benimsediği bir faşisti aday gösterdi. Yapılan açıklamaya göre seçim gizli oyla yapılacaktı. Oysa sandık yerine üstü açık bir kova kullanıldı. Kovanın başında da hepimizin yakından tanıdığı faşist ve muhbir Havva Mıhçı görevli olarak dikilmişti. Desteklediğimiz adayın ismini onun gözlerinin önünde yazıp, üstü açık kovaya bırakmamız gerekiyordu. Vize sınavlarının gündemde olduğu bir sırada, atılan oyun hemen akabinde açılıp bakıldığını bile bile yönetimin benimsemediği adaya oy vermeye herkes cesaret edemedi. Sonunda faşist aday Ceylan Çaylak seçilmiş oldu.

Faşist temsilci, okul yöneticileriyle birlikte okulun kasasından seçim şerefine alemler düzenleyip, okulda kurt ulumalarıyla karışık naralar atarken, demokrat adaya oy verenlerin üzerindeki baskı ve tehditler artırıldı.

TKP Yayınlarının yurtiçi ve yurtdışı baskıları

Takke düştü

D.E. Kemal/İzmir

İzmir Anakent Belediye Başkanı kendisini "dini bütün bir kişi" diye tanıtıyor. Faşist MHP'nin taşınmaz mallarının üzerine kayıtlı olduğu açığa çıkan ANAP'lı başkan Burhan Özfatura, belediye çalışanlarına karşı düşmanca uygulamalarını gittikçe sertleştiriyor.

Belediyenin Urla'daki dinlenme tesislerine belediye çalışanlarının girmesi yasaklanmıştır. Bu tesisler Özfatura tarafından yöneticiliğe atanan Talat ve Komando Mehmet isimli faşistler eliyle, eski MHP'lilerin eğitim üssü durumuna getirildi.

Bu arada baskı ve kıyıma, kasıtlı olarak düşük tutulan ücretlerin sonucu geçim sıkıntısına dayanamayan iki belediye çalışanı geçtiğimiz aylar içerisinde Karşıyaka Vapuru'ndan atlayarak intihara kalkıştılar. Bunlardan ancak biri güçlükle kurtarılabildi. Bundan kısa bir süre önce de başka bir belediye işçisinin cesedi bulunmuş, onun da intihar ettiği anlaşılmıştı. Belediye yöneticileri bu olayların üstünü örttüler. Bu uygulamalara karşı gelişen tepkileri belediye çalışanlarını işten atarak, ya da sürerek ezmek istiyorlar.

Burhan Özfatura'nın emirleriyle gerçekleştirilen işten atmalar ve sürgünlerden ötürü kimi belediye hizmetleri yerine getirilemiyor. Örneğin itfaiye amirleri ve yöneticileri sürgüne gönderildiler, yerlerine faşist militanlar yerleştirildi. Bu yüzden Tarihi Kız Lisesi'nde çıkan küçücük bir yangın, bunların yangın yerinde hortum bile açamaması yüzünden yayıldı ve lisenin tümden kül olmasına yolaçtı.

Öte yandan tüm belediye ihalelerinin telefonlarla halledildiği, en büyük rüşveti verenin ihaleleri kazandığını belediye çalışanlarının büyük çoğunluğu tarafından biliniyor.

Suyumuzu bile yağmalıyorlar

Işık Kaynak/İzmir

"Pınar-Şaşal" günümüzün en pahalı içecek suyu oldu. Yaşar Holding'in bir yan kuruluşu olan Pınar Şaşal, 1980 öncesi "Altan Şaşal Suları" adıyla çalışıyordu. Yaşar Holding çeşitli entrikalarla bu kuruluşu ucuza kapattı. Şimdi Arap ülkelerine de ihracatı yapılıyor.

Pınar Şaşal adıyla pazarlanan su, Gümüldür'ün Bulgurca Köyü topraklarında bulunan bir kaynaktan çıkar. Köy muhtarlığı da kuruluşa ortaktır. Ama elde edilen gelirden köyün payına düşen bugüne dek hiç ödenmemiştir. Üstüne üstlük her geçen gün kaynaktan köyün içmek için aldığı su da kısılmıştır. Köyün ileri gelenleri olayı yetkili mercilere bildirdiklerinde "Meraklanmayın, biz herşeyi hallederiz." yanıtını almışlarsa da, hiçbir şey değişmemiştir.

Hangisi kârlı ?

Gürsel Güner/İstanbul

Fatma ablanın evi, birlikte oturduğu kızının çalıştığı fabrikanın tam karşısındadır. Kızı 20 bin lira aylık alıyor. Damadı da belediye işçisi. Ama kızı ve damadının toplam geliri ailenin geçimine yetmiyor Fatma abla da kızının çalıştığı fabrikadan eve iş olarak, boyamak üzere oyuncak alıyor. Her gün ortalama 50 oyuncağı 20'şer liradan boyayan Fatma abla, bu iş karşılığında eline geçen 30 bin lira ile aile bütçesine katkıda bulunuyor. Yani evinde oturduğu halde kızından daha fazla gelir elde ediyor.

Patronlar fabrikada işçi çalıştırırlarsa karşılarında hak arayan bir topluluk, sendika görüyor. Sigorta priminin bir bölümünü, işçilerin yemek parasını vb. ödemek zorunda kalıyor. Evlere iş verildiğinde işçi daha fazla gelir elde ediyor gibi görünüyorsa da patron çok daha fazla sömürüyor, işçinin emeklilik hakkı, sosyal güvenceleri gaspediliyor. Son zamanlarda yaygınlaştırılmak istenen "evlere iş verme yöntemiyle işsizliğe çare bulma" görüşünün altında yatan gerçek, tanık olduğum bu örnekte yeterince açık olarak görülüyor. Aslında yeni iş olanakları yaratılmıyor, fabrikaya alınması gereken işçi, haklarını arayamayacak ve savunmayacak biçimde sınıf kardeşlerinden koparılıp evine kapatılıyor. Daha yoğun biçimde sömürülüyor.

ESNAF KAN AĞLIYOR

Levent Yavuz/İzmir

TKP, Evren-Özal ikilisinin halkın ve ülkenin hiçbir sorununu çözemeyeceğini, tam tersine varolan sorunları daha da ağırlaştırıp, katmerleştireceğini, bir avuç azınlık dışında, başta işçi sınıfı olmak üzere geniş halk yığınları için yaşamı ateşten bir gömlek yapacağını en baştan söylemişti.

Bugün gelinen nokta TKP'nin tüm söylediklerinin yaşamda gerçekleştiğidir ve bugün işçi ve emekçi sınıfları olduğu kadar orta katmanlar da hızlı bir yoksullaşma süreciyle karşı karşıya. Bu yoksullaşmadan orta katmanların önemli bir bölümünü oluşturan esnaf ve zanaatkarlar da payını almakta.

Esnaf ve zanaatkarlar, 1951 yılında kurulmaya başlanan ve bugün sayıları 800'ü bulan Esnaf Kefalet kooperatiflerinde örgütlenmişlerdir. Bu kooperatifler ise 26 bölge birliği ve zirvede bir Merkez Birliği ile çalışmalarını sürdürmektedir. 1980 yılında yapılan küçük işletme sayımı sonuçlarına göre, 1 milyondan fazla işyerinde yaklaşık 2,5 milyon kişinin istihdam edildiği hesaplanmaktadır. Ülkemizde işyeri sayısının yaklaşık % 97'si esnaf ve zanaatkarlara aittir.

Böylesine geniş bir yapıya sahip olan esnaf ve zanaatkarlar Evren-Özal ikilisinin aldığı yalnızca bir avuç tekeli destekleme, kollama ve koruma önlemleri sonucunda korkunç bir hızla yoksullaşma süreciyle yıkıma sürüklenmektedir.

Özal 6 Kasım seçimleri öncesinde "ortadirek alınacak tedbirlerle güçlendirilmeye en layık kesimdir" diyerek esnaf ve zanaatkara da vaatlerde bulunuyordu. Özal hükümeti geleli yaklaşık iki yıl oluyor, esnaf ve zanaatkar alınan tedbirlerle nasıl güçlendirildi? Krediler mi artırıldı? Yoksa verilen kredilerin faizleri mi düşürüldü? Sattıkları malın yerine yenisini koyabiliyor mu esnaf? Gecesini, gündüzüne katarak, ailece çalışan zanaatkar alınterinin karşılığını alabiliyor mu?

1984 yılında yalnızca İstanbul'da 1500 bakkalın dükkanını kapatmak zorunda kaldığını açıklıyor Türkiye Bakkallar Federasyonu. İzmir'de ise, gazeteler 1984 yılı itibariyle mesleğini terkeden esnaf sayısının 7044 olduğunu, 1985'in ilk iki ayında kepenklerini bir daha açmamak üzere kapatan esnaf sayısının 2053'ü bulduğunu yazıyor. Bu sayıları Türkiye genelinde düşündüğümüzde esnaf ve zanaatkarın nasıl bir yıkım içinde olduğunu görürüz.

Sürekli artan enflasyon, halkın alım gücünün sürekli düşürülmesi, kredilerin yetersiz oluşu, dükkan kirasını bile ödeyemeyen esnafı elinde kalan son üç-beş kuruşla 4 tekerlekli bir araba alıp seyyar satıcılığa yöneltiyor. İzmir'de Ekim 1984 sonu itibariyle yapılan sayımda, 12.744 olan seyyar esnaf sayısının Şubat 1985 sonu itibariyle 32.324'e yükselmesi bu açıdan anlamlıdır.

Esnafa verilen krediler yetersizdir. 1984 yılında Türkiye'de dağıtılan 3,5 trilyon liralık krediden esnafın payına düşen kredi miktarı yalnızca 56 milyar liradır. Dağıtılan toplam kredinin yüzde 98,4'ü birkaç holdinge verilirken, onbinlerce küçük esnafın payına düşen miktar yüzde 1,6'yı aşmamıştır. Şimdi Halk Bankası'nın verdiği bu kredinin 56 milyardan 90 milyar liraya çıkarılacağı söyleniyor. Ne var ki, bu da esnaf için hiçbir çare değildir. Bu durumda bile kayıtlı 700 bin esnaftan kişi başına düşen kredi miktarı ancak 120 bin lira olacaktır. "Bunun da esnafın 2 aylık dükkan kirasına bile yetmeyeceğini" açıklıyor Istanbul Esnaf ve Sanatkar Dernekleri Birliği Başkanı Suat Yalkın.

Özal hükümetinin uyguladığı sıkı para politikası küçük esnafın nakit para sıkıntısını daha da artırıyor, esnafın beli bükülüyor. Küçük esnafın yıkımının bir göstergesi olan senet protestoları görülmedik boyutlara ulaşmıştır. Bir örnek vermek gerekirse, yalnızca Denizli'de 1984 yılında 3 milyar liralık senet protesto olmuştur. Bu miktar Türkiye genelinde 401 milyardır. Hâlâ icra dairelerinde takibe uğrayan dosyaların yüzde 75'i esnafa aittir. Ve artık borcunu ödeyemeyen esnafın bunu ar, namus meselesi yaptığı dönemler çoktan gerilerde kalmıştır.

Esnaf temsilcileri, son üç yıl içinde, üçe sattığı malı, yerine koymak için beş ödeyen, beşe sattığını sekize almak zorunda kalan esnafın sermayesini tükettiğini, boşalan rafların da işyeri kapatmakla eşanlamlı olduğunu açıklıyorlar.

1985 yılında uygulamaya başlanan Katma Değer Vergisi uygulaması ise esnafın yarasına tuz biber ekmiştir.

Görüldüğü gibi esnaf ve zanaatkar, bir avuç işbirlikçi, vurguncu tekelin dışında kalan tüm kesimler gibi ekonomik bir çöküşün ve yıkımın içindedir. Esnaf ve zanaatkarlar kendileri ekonomik bir çöküntü yaşarken, tekellerin kârlarına kâr kattığını ve hükümetin de tekellerin safında açıkça yer aldığını gördükçe, ayakta kalmanın ancak bunlara karşı savaşından geçtiğini görmeye başlıyor ve ülkenin politik yaşamında seslerini ve ağırlıklarını duyurmanın ihtiyacını daha da çok hissediyorlar.

"ANTİEMPERYALİST DAYANIŞMA, BARIŞ, DOSTLUK!"

Başı sayfa 3'de

dılar. Öte yandan "genç sanatçılar ve genç bilim adamları merkezi"ndeki çalışmalara katılan delegeler bilimsel teknik gelişmelerin insanlığın refahı, sosyal ilerleme ve barış için kullanılmasının yolları üzerinde durdular. Tüm bu etkinlikler gençlerin sanata, spora, ulusal kültürlerine, yeryüzündeki tüm olumlu değerlere sahip çıktığını ve bunları koruyup geliştirmeye kararlı olduğunu gösteriyordu.

Festival barış, demokrasi, sosyal ilerleme isteyen gençlerin birliği için yanlız uluslararası düzeyde değil, ulusal düzeylerde de bir platform oluşturdu. Türk ve Kürt, Türkiye gençliği ve öğrencilerini festivalde temsil etmek amacıyla beş gençlik örgütü festival öncesinde bir hazırlık komitesi oluşturdular. DHKD, GEB, Genç Öncü, İGD ve SGB'nin ortak bir komite çatısı altında birleşebilmeleri ve festival çalışmalarını başarıyla gerçekleştirebilmeleri, diktatörlüğün Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda işçi-köylü-öğrenci gençliğe saldırılarını artırarak sürdürdüğü günümüz koşullarında, gençler arasındaki savaşım birliğinin gelişmesinde önemli bir adım oldu.

İçinde genç sanatçıların da yer aldığı 60 kişilik Türkiye delegasyonu festivaldeki etkinliklere aktif olarak katıldı. Politik merkezlerin çalışmaları sırasında çeşitli kürsülerden yapılan konuşmalarda, Türkiye kulübündeki öteki ülke delegasyonlarıyla gerçekleştirilen toplantılarda Türkiye halkının, Türkiye gençliğinin bugün içinde bulunduğu koşullar anlatıldı, savaşımı tanıtıldı. İlerici gençliğin yayın organı "İleri"nin ingilizce düzenlenmiş olan özel bir sayısı, festivale katılan öteki ülkelerin gençleri tarafından ilgiyle karşılandı. Çeşitli ülkelerden delegeler, Türkiye'de gizlilik koşullarında savaşım yürüten gençlerle dayanışmalarını dile getirdiler.

3 Ağustos 1985 günü açılışı gibi görkemli bir törenle sona eren festivalin kapanış toplantısında, 157 ülke ve Batı Berlin'den delegasyonların ortak "festival kapanış belgesi" okundu. Dünya gençliğine çağrı yapan bu belge dünya görüşleri ve dini inançlarına bakmaksızın tüm ülkelerin gençlerini militarizmi ve saldırganlığı gemlemek için herşeyi yapmaya çağırıyordu. Onları nükleer bir felaketi önlemek ve dünyadaki silahlanma yarışına son vermek bunun uzaya sıçramasının önüne geçmek, atom silahlarının ve tüm öteki kitle kırım silahlarının yokedilmesini sağlamak için güçlerini birleştirmeye çağırıyordu. Kapanış belgesinde gençliğin gerilimlerin ve çatışmaların doğurduğu şiddet ve adaletsizlikten uzak adil ve insanca bir uluslararası ilişkiler sisteminden yana olduğu vurgulanıyordu. Ayrıca gençler ekonomik geriliklerin ortadan kaldırılmasından, gerçek bir ekonomik bağımsızlıktan, uluslararası yeni bir ekonomik düzenin kurulmasından yana olduklarını dile getiriyorlardı.

20 bini aşkın delege bu çağrıyla birlikte, Lenininci Komsomol Sekreteri Viktor Mişin'in kapanış konuşmasında dediği gibi, festival ateşini de yüreklerinde kendi ülkelerindeki gençlere taşıyarak, savaşım kararlılıkları daha da bilenmiş, birbirlerinden ayrıldılar.

BİZİM RADYO'YU DİNLE DİNLET !

10 Haziran 1985 tarihinden itibaren hergün: saat **5, 6, 9, 10'da 31,29 m, 9585 kH**; saat **13, 14'de 25,38 m, 1182 kH; 17, 18, 21, 22'de 31,29 m, 9585 kH**; Ayrıca saat **13.15, 17.45'de 31,58 m, 9500 kH**; saat **23, 23.30'da 50,70 m, 5915 kH** üzerinden izleyebilirsiniz.

GENÇLİĞİN ÜLKESİ SSCB

Başı sayfa 3'de

miş olması ve sürekli olarak artması yüksek öğrenimin kapışını emekçi çocuklarına kapamıştır. Ülkemizde yüksek öğrenim çağındaki gençlerin yalnızca % 16'sı eğitim görebilmektedir. Öte yandan eğitim harçlarına yapılan son zamlarla birlikte bir Tıp öğrencisinin aylık harcamaları 54 bin lira ile 74 bin lira arasında değişmektedir. Bu miktar 1. ve 2. dereceden bir devlet memurunun maaşına denk düşmektedir.

Kapitalist ülkelerde ve ülkemizde de öğrencilere burs verilmektedir. Ne ki bu burslardan herkes yararlanamadığı gibi, burslar borç olarak verilir. Öğrenci mezuniyetinden sonra "burs" adı altında borç olarak verilen bu parayı faiziyle geri ödemek zorundadır. Örneğin ülkemizde Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun kredi ve yurt olanağından tüm üniversite gençliğinin yalnızca % 15'i yararlanabilmektedir. Kredi alabilen öğrencilere ayda 4600 lira ödenmektedir. Öğrenci bunun 1800 lirasını yurda vermek zorundadır. Öte yandan yurtta kalan, temel gıdaların bir kısmını almadan beslenen bir öğrencinin aylık gideri asgari 27 bin liradır. Bu arada yüksekokul öğrencileri ders kitapları, aletleri için binlerce lira harcamak zorunda kalır. Kredi ve Yurtlar Kurumu'ndan alınan kredileri ise öğrenciler mezun olduktan bir yıl sonra geri ödemek zorundadır.

Bugün gençliği ilgilendiren en önemli sorun mezun olduktan sonra bir işe girebilmektir. Günümüz Sovyet gençlerinin işsiz kalma gibi bir endişesi hiçbir zaman olmamıştır (Sovyetler Birliği'nde en son işsize 1936 yılında iş bulundu). Bu yıl sona erecek olan 11. Beş yıllık dönemde Sovyet yüksek ve orta dereceli eğitim kurumları 10 milyon mezun verecek. Bunların hepsinin mesleklerine uygun işyerleri önceden hazırlanmıştır.

Kapitalist ülkelerde ve ülkemizde ise gençler arasında yaygın olan işsizlik trajedi halini almıştır. Ülkemizde kayıtlı işsizler arasında 15-29 yaş arasındaki gençlerin oranı % 68,4'tür. Bu işsizler arasında lise ve üniversite diploması olanların sayısı da günden güne artmaktadır. Öte yandan yüksek öğrenim diploması olan pek çok genç işsizlik yüzünden kendi dalıyla ilgili olmayan alanlarda çalışmaktadır. Bir mühendisin işportacılık yapması, iktisat mezunu bir gencin garsonluk yapması artık olağan karşılanmaktadır.

Sovyetler Birliği'nde mesleki eğitimlerini bitirip çalışmaya başlamış olan 16-18 yaşlarındaki genç emekçilere kimi ayrıcalıklar da tanınmıştır. Bunlar için daha kısa iş haftası ve daha uzun tatil uygulanmaktadır. Buna karşılık tüm öteki işçilerle eşit ücret almaktadırlar. Ülkemizde ise bunun tam tersine genç işçiler yetişkinlerle aynı işi yaptıkları halde daha az ücret almakta ve daha uzun çalıştırılmaktadır. Türk-İş tarafından hazırlanan bir rapora göre bugün Türkiye'de 12-18 yaş arasındaki 2,5 milyon çırak işçiden yalnızca 1500'ü sigortalıdır. Yine aynı raporda bu çocuk ya da genç işçilerin yasalara aykırı olarak 10 saat çalıştırıldıkları, buna karşılık asgari ücretin % 30'unu aldıkları belirtilmektedir.

Sovyet gençlerinin her düzeyde yönetim kademelerinde yer almasının, toplumsal yaşam içinde kendilerini doğrudan ilgilendiren tüm konularda görüş bildirmelerinin önünde hiçbir engel yoktur. Temel yasalar çıkartılırken, özellikle gençleri ilgilendiren konularda kararlar alınır, yeni düzenlemelere gidilirken mutlaka gençlerin görüşlerine başvurulur. Sovyet gençleri görüşlerini, önerilerini ya da itirazlarını kendi birimlerindeki örgütleri aracılığıyla iletirler. Bu bir hak olmaktan öte görev olarak önlerine konmuştur. 18 yaşını bitiren her Sovyet genci ulusu, ırkı, öğrenim düzeyi, maddi durumu, dini görüşlerine bakılmaksızın seçimlere katılma hakkına sahiptir. 21 yaşını doldurmuş olan her Sovyet genci ise yerel ve merkezi düzeydeki yönetim organlarına ve Sovyetler Birliği Yüksek Şûra üyeliğine seçilme hakkını elde eder. Bugün SSCB Yüksek Sovyeti'ndeki üyelerin % 15'i Sovyet gençliğinin örgütü Komsomol'un üyesidir. Öte yandan iki milyon Komsomol üyesi sendikaların yönetici kademelerinde çalışmaktadır. Merkezi ve yerel yönetim organlarında ise 12 bin gençlik komisyonu vardır. Bunlar gençliğin haklarının yaşama geçirilmesini denetlerler ve kamu ve hükümet kuruluşlarında gençlikle, özellikle de öğrencilerle ilgili kararların alınmasına yardımcı olurlar.

Bunlar kapitalist ülkelerde sözkonusu değildir. Faşist diktatörlük Türkiyesinde ise gençliğin değil şu ya da bu düzeyde yönetime katılması sesini bile duyurması yasaklarla ve zorbalıkla engelleniyor.

Birleşmiş Milletler'in "katılım, gelişme ve barış" belgisi altında ilan ettiği Uluslararası Gençlik Yılı'nda Sovyet gençleri, sosyalist toplumun kendilerine sunduğu olanaklardan yararlanarak, dünya sosyalizminin daha da güçlendirilmesinde aktif olarak yer alıyor, bu yolla barış davasına somut katkıda bulunuyorlar.

SİA-AMERİKA'YA KÖLELİK ANLAŞMASI

Başı sayfa 1'de

yine IMF görüşmeleri ile ABD Savunma Bakanlığı ile sürdürülen SİA görüşmeleri aynı anda yürütülüyor.

Son günlerde basında yer alan kimi yorumlarda ve politik parti sözcülerinin demeçlerinde ABD'nin bu görüşmelerde takındığı tutum, görüşmelerin gizlilik içinde yürütülmesi eleştiriliyor. İlerici demokrat çevreler ABD ile bu türden bağımlılığı pekeştirici anlaşmalar yapılmasının yanlışlığına dikkati çekerken, Amerika'ya güvenilemez diyen, bunun defalarca kanıtlandığını belirten kimi çevreler, diktatörlüğün yaratmaya çalıştığı ihtiyatlı "hoşnutsuzluk" havasına da uyarak kimi isteklerde bulunuyor. SİA'nın imzalanmasına karşı çıkmak yerine ABD'nin daha fazla yardım yapması gerektiği görüşünü savunuyorlar. Diktatörlük ise ABD'ye verdiği yeni ödünleri asıl olarak halktan, politik çevrelerden gizliyor ve ABD emperyalizmine, diktatörlüğe desteğin sürdürülmesi ve kredilerin artırılması karşılığı daha çok hizmette bulunma önerisinde bulunuyor. Öte yandan diktatörlük Reagan yönetimi ile ABD kongresi arasındaki sözümona "anlaşmazlık"lardan olumlu sonuç alabilmek, yardım ve kredilerin artırılmasını sağlamak için basında ve politik çevrelerde denetimi altında tutabileceği bir hoşnutsuzluk havasının yayılmasını zararli görmüyor. Bundan, çoktan ABD'ye vermiş olduğu yeni ödünleri gizlemek amacıyla yararlanmayı deniyor.

ABD ve IMF ile görüşmelerin sürdürüldüğü bugünlerde, Özal hükümeti ekonomik politikanın sonuçlarına ilişkin sahte bir iyimserlik havası yaratmak için de özel bir çaba harcıyor. Enflasyonun düştüğü izlenimini vermek için yaz aylarına özgü geçici fiyat düşüşleri abartılarak basına veriliyor ve Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı Maliye Bakanlığı bilimsel değeri olmayan açıklamalarda bulunuyorlar. Özal hükümeti özellikle dış borç ödemeleri konusunda yapılan eleştirileri görmezlikten gelerek, bu borçların düzenli bir şekilde ödeneceğini sık sık belirtiyor. Gerçekten de bütçe harcamalarının yaklaşık üçte biri dış borç ödemelerine gidiyor. Alınan yeni borç ve krediler, vadesi gelen borçların düzenli ödenmesi için kullanılıyor. Dünya Bankası geçtiğimiz aylarda yayınladığı genel raporunda Türkiye'nin, borçlarını yeni borçlarla ödeyen ülkeler arasında olduğunu özellikle belirtmiş ve bunun gelecekte borçların ödenmesinde tıkanıklığa yol açacağı konusunda var olan kaygılardan sözetmişti.

1984 yılı Aralık ayı rakamları ile Türkiye'nin dış borçları, doğrudan IMF'den sağlanan borçlarla kısa vadeli borçların faizleri dışında, 25 milyar 717 milyon dolar tutarındadır. Bu borçların 3 milyar dolarlık bir bölümünün 1985 yılı içinde ödenmesi gerekiyor. Özal hükümeti dış borç ödemeleri nedeniyle bütçede ortaya çıkan açığı içerde borçlanarak, yüksek faizli devlet tahvili ve hazine bonosu çıkararak kapatmayı umuyor ve dış borçların ödemelerini zamanında yapabilmek için bu kez daha kötü koşullarda ve giderek daha kısa vadelerle dış borç bulabilmeyi umuyor. Özal hükümeti borç yükünün fazlalaşması nedeniyle koşulları ağırlaşan ve daha güçlükle sağlanabilen borçların IMF ile imzalanacak yeni Stand-by anlaşmasından sonra alınabileceğini düşünüyor.

Komünistler, sol güçler, ilerici ve demokratlar ABD ile ikili kölelik anlaşmalarının yenilenmesine, yenilerinin yapılmasına, ülkemizin ABD'nin gerginliği tırmandırma amaçlarına hizmet etmesine, komşularımıza karşı topraklarımızın kullanılmasına karşı çıkıyorlar. Silahlanma yükünün giderek daha

—►

TKP halkımızın bilinci...

Başı sayfa 1'de

için elinden geleni yapıyorlar.

TKP'nin 65. kuruluş yıldönümü partimizin gerek uluslararası ve gerekse ulusal sorumluluklarının kat kat arttığı çok kritik bir tarihsel döneme rastlıyor. Reagan yönetiminin başını çektiği emperyalist saldırgan politika geriletilebilecek ve gerginlikten yeniden yumuşamaya geçilecek mi, geçilmeyecek mi? Evren-Özal kliğinin halk düşmanı rejimine karşı bütün diktatörlük karşıtı güçler kararlı bir savaşıma atılabilecek ve Türkiye'de demokrasi zafere ulaşacak mı, ulaşmayacak mı? Şimdi SİA ile gizlice Pentagon'a verilen ödünlerle girilen tehlikeli dönemde, Türkiye'yi Ortadoğu'da Amerikancı savaş serüvenlerinden kurtarmak; IMF'ye, dev uluslarüstü tekellere olan, artık ödenmesi imkansız, hem de ulusal ekonomi için ölüm demek olan dış borç boyunduruğunu kırmak; işsizliğe, pahalılığa, ahlaki, sosyal çürümeye, cehalete ve gerikalmışlığa çare bulmak yukardaki soruların nasıl çözüleceğine sımsıkı bağlıdır.

Tarih komünistlerin önüne, ulusal bir davanın başına geçerek ülkenin tüm yazgısını kökten değiştirme gibi çok şerefli bir ödev koymuştur. Dünya barışı için ve ülkede demokrasi için Türkiye'deki bütün savaş ve diktatörlük karşıtı güçlerin birliği ve savaşımı, şimdi her zamankinden daha büyük bir zorunluluktur. Hiç kuşkusuz bu savaşımda en büyük sorumluluk komünistlere düşüyor.

Komünistler, Türkiye'deki Evren-Özal kliğinin halk düşmanı politikasına, ekonomik krize ve dış politikada ABD'ye kölelik çizgisine karşı savaşımda odaklanan devrimci sürecin karmaşık ödevlerini yerine getirmeye, ortaya çıkan yeni olguları Marksist-Leninist teori ve yöntem ışığında çözümlemeye çalışıyorlar.

– Diktatörlük rejimine ve ulusal ezgiye karşı demokrasi için, IMF boyunduruğuna karşı dış borçların dondurulması için ve ABD hegemonyasına karşı SİA'nın iptal edilmesi için: ulusal demokrasi, uluslararası yeni ekonomik düzen, bağımsız, barışçı dış politika için savaşımla dünya barışı uğrundaki savaşımın sıkı bağını kurmak ve bu bütünsel savaşımı güçlendirmek partinin 65. yılında önümüzde duran ödevdir. Burada, SSCB'nin bir çoğu tek taraflı uygulanmış bir dizi önlemlerden oluşan barış önerilerini çok daha aktif yaymak ve desteklemek özel önem taşıyor.

– İdeolojik ve politik ayrılıklara bakmaksızın barış ve demokrasiden yana bütün güçlerin işbirliği için çalışmaları güçlendirmek, yalnız parti Merkez Komitesi'nin değil, tüm parti örgütlerinin ödevidir. Bu güçler, bugünkü faşist rejime karşı savaştıkları her durumda komünistlerin güvenilir desteğini alacaklardır. TKP sol güçlerin mümkün olan somut hedeflerde birliğini daha da pekiştirmek, Sol Birliğe karşı cuntanın artan saldırılarını ve bu hareketi zayıflatma yönündeki çabaları geriletmek ödevine büyük önem veriyor. Komünistler işçi sınıfının en geniş kitleleri içindeki çalışmaları, işçi sınıfının politik ve sendikal birliğini her zaman ön plana almışlardır. Günümüzde Türk-İş'in içinde bulunduğu ve sorumluluğu hükümetin ve sermayenin karşısında görevlerini yerine getirmeyen yönetime ait olan derin bunalımı aşmak, işçi sınıfının çıkarları temelinde Türk-İş'in birliğini pekiştirmek için işçilerin ve sendikacıların atılımları adımları TKP desteklemektedir.

– Marksist-Leninist teoriyi geniş kitlelere yaymak, TKP'nin vazgeçilmez ödevidir. Bu ödev doğrudan doğruya reel sosyalizmin, özellikle Sovyetler Birliği'nin halkımızdan gizlenen ve antikomünist propaganda tarafından tersyüz edilen başarılarını aralıksız tanıtma ödeviyle organik bağ içindedir. Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi, Marksizm-Leninizmi yalnızca bir teori olmaktan çıkarttı, gerçeklik haline dönüştürdü. Şimdi, SBKP'nin XXVII. kongresinin eşiğinde Lenin'in partisinin Marksizm-Leninizmi zenginleştiren, dünya devrimci sürecinin tüm kollarına ve dünya barış hareketine muazzam bir teorik, ideolojik destek sağlayan tüm düşünsel ve pratik çalışmalarına çok daha büyük bir dikkat ayırmak en önemli ideolojik ödevimizdir.

– TKP MK Plenum belgelerinde, MK Genel Sekreteri H.Kutlu yoldaşın yazı ve konuşmalarında işlenen parti çizgisi partinin ideolojik, politik birliğini pekiştirmiştir. Her bir yerel örgütte parti çizgisine sımsıkı sarılarak bu süreci daha da ilerletmek, şurada burada ortaya çıkan zayıflıklara, komünist partisi üyeliği ile bağdaşmayan küçük burjuva, kariyerist ve yozlaşmış elemanlara karşı ödünsüz tutum alarak parti sıralarının arılığını korumak için çok daha aktif olmak partiyi güçlendirmenin koşuludur. Parti üyeliğinin ve parti içi yaşam normlarının düzeyini aralıksız yükseltmek, partinin savaş tarihine layık komünistler olarak kendini ve yoldaşlarını yetiştirmek, işbölümü, disiplin, denetim, eleştiri ve özeleştiri ilkelerini, gizlilik kurallarını, yığınlar arasında örgütçülük yeteneğini güçlendirmek ödevimizdir.

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın, PB'nun genişletilmiş toplantısını açarken yaptığı konuşmada belirttiği gibi, "Daha şimdiden kazandığımız güçle, 65. kuruluş yıldönümümüze yüksek bir moralle ve yüksek bir ideolojik, politik, örgütsel güçle giriyoruz. Alçakgönüllülük duygumuzu yitirmeden, mücadele içinde hakedilmiş bir kendine güvenle, söyleyebiliriz ki, 65. yıl kampanyamız sonunda TKP daha da güçlenmiş olacaktır."

---

artırılmasının, verimsiz alanlarda kullanılan ve otomatik olarak daha fazla borçlanmayı ve ağırlaşan koşullarıyla bağımlılığı pekiştiren dış borçların bundan böyle alınmamısını, karşılığı çoktan ödenmiş borç ödemelerinin durdurulmasını IMF ile yapılan anlaşmaların iptal edilmesini istiyorlar. ABD ile şimdi gizlilik içinde görüşmeleri sürdürülen Savunma ve İşbirliği Anlaşması'nın halkımızın, ülkemizin çıkarlarına ters olduğunu açıklıyorlar. Diktatörlüğün yalnızca daha fazla dolar karşılığında öncekinden de daha fazla bağımlılık getirecek bir anlaşmayı imzalamaya hazırlandığını ve bunu ABD ile sıkı pazarlık örtüsü altında Türkiye'nin çıkarlarına uygun bir anlaşma gibi göstermeye çalıştığını duyuruyorlar.

SİA tüm sonuçlarıyla ortadan kaldırılmalı, yenisi imzalanmamalıdır. Gerek SİA, gerekse daha çok silahlanmaya giden borç ve krediler ülkemizin güvenliğini sağlamıyor. Tam tersine ülkemizin güvenliğini tehlikeye düşürüyor. Türkiye'nin komşularıyla ilişkilerini bozuyor ve halkımızın içine itildiği yoksulluğun daha da derinleşmesine neden oluyor.

ABD ile diktatörlüğün imzaladığı bu türden anlaşmalar ülkemizde demokrasinin kurulmasının da önünde temel bir engeldir. Diktatörlük bu anlaşmalarla sunduğu hizmet karşılığında sırtını daha çok ABD emperyalizmine dayıyor. Sürekli artan ve halkın sırtından ödenen borçlarla işbirlikçi oligarşinin vurgunlarını artırıcı bir ekonomik politikanın sürdürülmesi olanaklı olabiliyor. Evren-Özal rejiminin karşısında olan herkes ABD ile, IMF ile yapılan anlaşmaların demokrasinin kurulmasının önünde bir engel olduğu gerçeğini görmek zorundadır.

Ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımı ile halkımızın ekonomik bunalımın kıskacından kurtarılması savaşımı bir bütündür. Silahlanmaya, dış borç tuzağına, ABD emperyalizmiyle ve emperyalist finans kuruluşu IMF ile yapılan ikili anlaşmalar, SİA'ya karşı çıkmak diktatörlüğün yıkılması için, demokrasinin kurulması için çaba gösteren herkesin ertelenmez görevidir.

Bir daha Hiroşimalar olmaması...

Başı sayfa 1'de

ülke olmayacağını tüm insanlığın önünde açıklayan ve her türlü nükleer silah denemelerine son veren sınır komşumuz Sovyetler Birliği... Öte yanda, insanlığa karşı atom silahını kullanma suçu işlemiş, "ilk darbe planı", "sınırlı nükleer savaş", "uzun süreli nükleer savaş ve nükleer savaşın kazanılacağı" yolunda ahmakça ve o ölçüde canice doktrinlerin sahibi olan ve bizim topraklarımızda, yani tüm nükleer silah denemelerini durdurmuş Türk-Sovyet sınır boylarında nükleer silahlar için hava alanlarına yerleşmeye hazırlanan Amerika...

İnsanlığın önünde iki çizgi, savaşın ve barışın çizgisi karşıkarşıyadır. Bu iki çizgi, üstelik bizim sınırlarımızda göğüs göğüsedir. Amerikan savaş planlarının suç ortağı olmak istemeyen, Türkiye'yi bir nükleer cehennemde yokoluş tehdidinden kurtarmak isteyen her namuslu yurttaş, insanlığın bu var olma, yok olma kavgasında açık, ikircimsiz ve cesaretle yer almak zorunda değil midir?

Türkiye dünya barışına katkıda bulunmak istiyor mu, istemiyor mu? Dilden düşmeyen Atatürkçü "yurtta sulh, cihanda sulh" sloganı samimi bir dış politika ilkesi mi, yoksa boş bir laf mıdır? Ülkemizdeki yasal politik partilerin dünya barışının korunmasına ilişkin görüşleri var mıdır? Basın, Sovyet barış önerilerine, Washington'un bu önerileri karşısında aldığı tutuma hangi nedenlerle ilgi göstermiyor? İşte Hiroşima ve Nagazaki'ye atom bombası atılmasının 40. yılında Sovyetler Birliği nükleer silah denemelerini durdurmuşken, bu önerileri suskunlukla geçirme ya da çarpıtma girişimleri karşısında akla bu sorular geliyor.

TKP, savaş karşıtı herkesi Sovyetler Birliği'nin barış girişimleri karşısında açık tutum almaya çağırıyor.

Şurası çok açıktır: Amerikan saldırgan politikasını, bugün en Amerikancı çevreler bile artık açıkça savunamaz duruma düşmüşlerdir. Onlar, Türkiye'de halkı barış ve savaş sorunları çevresinde tüm dünyayı ayağa kaldıran, yüzmilyonlarca insanın katıldığı tartışmalardan uzaklaştırmak için elden geleni yapıyorlar. Savaş karşıtı güçlerin bu durumda ödevi ne olmalı? Konuşmak... Savaş çıkmadan önce, savaşa karşı savaşmak...

ATILIM 15 Günlük Gazete, Herausgeber: Ermis Verlag, Druck/Baskı: Offsetdruckerei B. Ronnes-4190 Kleve, İsteme Adresi: Postfach 10 10 16, 4300 Essen 1, Ödeme: Ermis Verlag, Stadtsparkasse Essen, BLZ 360 501 05, Konto Nr. 712 703, Fiyatı 1,-DM, Abone: 1 yıllık 48.-DM

GENEL POLİTİK AF VE DEMOKRASİ

● Ayşe ÇİMEN

Özal Hükümeti'nin 29 Ekim Cumhuriyet bayramı nedeniyle af çıkarabileceği söylentileri, demokrasi savaşının en önemli hedeflerinden birini yeniden canlı biçimde tartışma alanına getirdi.

Özal Hükümeti'nin nasıl bir af çıkaracağı, bugünkü rejimin kimliğini bilenler ve faşizme karşı savaşanlar için sır değil. Bu, enine boyuna hesaplanmış, halkı oyalamaya ve af savaşımını bölmeye yönelik göstermelik bir af oyunundan başka birşey değildir. Çünkü genel politik bir affın yolunu bu rejim, yalnızca 1982 Anayasası'ndaki 87: ve 140. maddelerle tıkamamıştır, aynı zamanda özgürlükleri kısıtlayan tüm yasalarla, Olağanüstü Hal Yasası'yla, DGM'ler Yasası'yla, Polis Yasası'yla kapamıştır. Evren-Özal yönetiminin alelacele yürürlüğe koyduğu yüzkarası "Muhbirlik Yasası" ise faşist rejimin politik tutuklulara yönelik saldırılarının bir diğer halkasıdır. Bu yönetim, bugün bıraktıklarından fazlasını yarın yeniden zindanlara kapamanın yasalarını çıkarmıştır. Bu yönetim, demokrasi güçleri üzerindeki saldırılarına bir an bile aravermemiştir. Yalnızca birkaç ay içinde, Amasya Cezaevinde Fatsa eski belediye başkanı Fikri Sönmez, İçel'in Mut ilçesi karakolunda Halil Çelik ve Necati Eski, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde Vedat Aldoğan ve Haydar Öztürk, Bartın Özel Cezaevinde Teoman Bilecen, Mersin Kapalı Cezaevinde TKEP davasından tutuklu Kazım Kara işkence sonucu öldürüldüler. Şu birkaç ay içinde onlarca TSİP'li tutuklandı, TKP Diyarbakır davasında savunma avukatlarını bile, yaptıkları savunmayı gerekçe göstererek mahküm ettiler. Bu durum, bir kez daha, genel politik af sorununun bugünkü diktatörlük rejimine, onun Anayasası'na, yasalarına karşı demokratik bir rejim ve demokratik bir anayasa kavgasıyla bağlı olduğunun kanıtıdır. Ülkemizde genel politik bir af demokrasi güçlerinin savaşının başarısına bağlıdır.

Politik af konusundaki tartışmalar, politik affın demokrasi savaşıyla bağını ortaya koymakla kalmıyor, aynı zamanda "Nasıl bir af?" sorusuna verilen yanıt da, politik güçlerin demokrasiden ne anladığının ölçütü haline geliyor. Bunun içindir ki, genel politik af konusunda ikircim gösterenler, "devlete karşı suç işlemiş, işlememiş ya da teröristdir, değildir" diyerek genel bir politik affın karşısında yeralanlar, demokrasi ve rejim konusunda bugüne dek söyledikleriyle çelişki içindedirler. 12 Eylül 1980' den beri "hukuk devletinden sözedilemiyeceğini" söyleyen DYP Genel Başkanı Cindoruk "herkese af olmaz" diyerek, kendisi gibi verdiği tüm cezaları da hukukdışı olan bir rejimin yaptıklarını onaylamış olmuyor mu? 12 Eylül 1980'den beri işkencede alınmış ifadelerle işleyen sıkıyönetim mahkemeleri hangi adil kararı verebilir? Yüze yakın politik tutuklu, polisin istediği ifadeleri vermediği için işkence altında öldürülmüştür. Diktatörlük rejiminin baskı ve işkence altıda aldığı ifadelerle verilmiş mahkumiyet kararlarının hiçbiri geçerli olamaz. Diktatörlük karşısında yeralan, bugünkü rejime karşı olduklarını ve demokrasi için mücadele ettiklerini söyleyen politik güçler, politik karşıtlarını işkencelerle öldürmüş hukukdışı bir rejimin verdiği ceza ve yasaklarda ayrıma giderlerse, bu, suçlu rejimle belirli ölçüde uzlaşmadan başka bir anlama gelmeyecektir.

Genel politik af konusunda tutarlılık, bugün aynı zamanda demokratik bir rejim konusunda da tutarlılığın ölçütüdür.

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz!
Yazışma adresimiz:

BOX 16 367 S 103 27
Stockholm-İSVEÇ

TÜRK-İŞ ÜZERİNDEKİ KARABULUTLAR

● Mehmet YAVUZ

İstanbul Açıkhava tiyatrosundaki toplantıda onbin işçinin attığı "En büyük işçiler" belgisinin karşısına, Bursa toplantısında "En büyük Türk-İş" belgisini çıkarmaya kalkışan Türk-İş yöneticileri, 33 yıllık geçmişi olan bu konfederasyonun kuruluş yıldönümünü Samsun eğitim tesislerinde yapılan küçük bir toplantıya sığdırdılar.

Samsun'da geçiştirilen bu kuruluş yıldönümünde, Türk-İş Başkanlar Kurulu da bir toplantı yaptı. Toplantı sonrasında yayınlanan bildiride, Türk-İş yönetiminin hükümetle "diyalog" politikasını sürdürmeyi uygun gördüğü açıklandı. Yapılan açıklamaya göre, Türk-İş Başkanlar Kurulu, meclisin açılmasından başlayarak iki ay daha bekleyerek hükümetin işçi hakları konusundaki girişimlerini gözleyecek, ona göre daha sonra yeni kararların alınmasına gidecek. Kısacası, Türk-İş yönetimi bu toplantısında da "bekle gör" politikasını sürdürme kararı aldı.

İşçilerin, tüm Türk-İş tabanının "iki yıldır hükümetle diyalog politikasından kazanan onlar, kaybedenler ise hep biz olduk; artık harekete geçmeli" istemiyle taban tabana zıt olan bu "diyalog" ve bekleme kararını Türk-İş yönetimi hangi ortamda almaktadır?

Özal hükümetinin izlediği IMF damgalı emekçi düşmanı politika sonucu emekçilerin yaşama ve çalışma koşulları her geçen gün daha da dayanılmaz hale geliyor. Örneğin İstanbul'da 1980 yılında 6 lira olan ekmek fiyatları 60 liraya yani 10 katına fırlamışken, sendikalara, enflasyonun yarısı kadar bir ücret artışının altına imza atmaları dayatılıyor. Bugün işçilerin yaşama ve çalışma koşullarının 1963 yılının da gerisine götürülmüş olduğu saptamasına, Türk-İş başkanı Şevket Yılmaz da katılıyor.

Türk-İş yönetiminin "bu yasalarla sendikacılık, toplusözleşme, grev olmaz" dediği 2821 ve 2822 sayılı yasaları daha da gericileştirmek, daha da işçi ve sendika düşmanı hale getirmek için hazırlıklarını hızlandıran hükümet, Türk-İş'i bölüp dağıtmak için de somut adımlar atıyor. MİSK genel başkanı Mete Besen'in "Türk-İş'in misyonu bitmiştir" diye açıklamalar yaptığı bir ortamda, Çalışma Bakanlığı, birçok işkolunda bu faşist çeteye yetki vererek Türk-İş'in üzerine salıyor.

Bütün bunlar ortadayken, Türk-İş yönetimi ne yapıyor? Türk-İş Başkanlar Kurulu, "amacının çalışma barışını korumak" olduğunu açıklıyor. Patronların ve patronlann safında yeraldığını kendilerinin de ifade ettiği hükümetin çoktan savaşı başlatmış ve hayli de mesafe almış olduğu bir durumda hâlâ "barış"tan sözetmek, yenilgiyi peşinen kabul etmek demektir.

Türk-İş yönetimi, eğer hükümet şu andaki tutumunu sürdürürse, yeni kararlar alacaklarını açıklıyor. Ama hükümet yalnızca karar almakla yetinmiyor, Türk-İş'i ve sendikaları yokedecek bu kararları zaman geçirmeden gözükara biçimde uyguluyor.

Bu durumda "hükümeti halka şikayet edeceğiz" demiş olan Şevket Yılmaz ise, şikayet makamı olarak diktatör Evren'den sonra, Evren'lerin, Özal'ların demokrasi maskesi meclisi seçiyor. Türk-İş yönetimi tabanın açıkhava mitingleri, gösteriler yaparak işçilerin ve sendikaların görüşlerinin halka açıklanması istemini "Ramazan geldi, yaz geldi" diyerek geçiştirmişti. Yönetim, meclisten de şamar yiyerek yeni kararlar alma aşamasına geldiğinde, işçilere, "şimdi de kış geldi, miting, eylem olmaz" demeyeceğinin güvencesini verebiliyor mu?

İki yıldan bu yana süren oyalama çabalarından sonra, hükümetin çokyönlü saldırılarını artırdığı bu koşullarda, Türk-İş yönetiminin aldığı "diyalog"u ve bekleyişi sürdürme kararı, Türk-İş üyesi işçilerin çıkar ve istemleri ile taban tabana zıttır. Türk-İş' in birliğini korumak ve harekete geçmesini sağlamak için herşeyi yapacaklarını açıklayan dürüst sendikacıların, bilinçli işçilerin bu sorumlu tutumu karşısında Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun aldığı bu kararlar, Türk-İş' in içinde bulunduğu bunalımı derinleştirmekten, karşı karşıya olduğu tehlikeleri artırmaktan ve MİSK'in bölücü faaliyetlerine çanak tutmaktan başka bir sonuç veremez.

Türk-İş, 1985 yılına Şevket Yılmaz'ın "Ya var olacağız, ya yok olacağız" sözleriyle girmişti. Görünen o ki, Türk-İş yönetimi var olmayı seçmemek için her yola başvurmaktadır. Ama Türk-İş'i var eden, üyesi işçiler ve sendikalardır. Onlar Türk-İş'in hükümetin saldırıları altında yok edilmesine izin vermeyeceklerdir. Dürüst sendikacıların, bilinçli işçilerin sendikalarına sahip çıkmadaki, bölme ve parçalama çabalarına karşı birliklerini ve dayanışmalarını artırmadaki ve Türk-İş'i üyelerinin çıkarları doğrultusunda harekete geçirmedeki kararlılıkları bunun güvencesidir.